

RECONVERSIÓ MISSIONERA

Amb aquest instrument de treball no pretenem sinó donar forma a les aportacions fetes fins ara i posar-les una mica més a punt d'execució.

El títol "reconversió missionera", perquè creiem que suposa una profunda transformació de la nostra església diocesana fins ara més feta a una pastoral de conservació.

L'Església és missionera per naturalesa, perquè ha estat enviada al món a predicar-hi la bona nova i plantar-hi el Regne (Jo 20,21; Mc 16,15). I tots els que som de l'Església ens hem de sentir enviats.

L'Església que només pensés en ella mateixa no seria l'Església de Jesús (Barth). A semblança de Jesús, l'Església ha de ser una Església pels altres. Com diu el títol d'un llibre, l'Església que no serveix, no serveix per a res.

L'Església és fruit i mediació de salvació a la vegada. I no pot ser una cosa sense l'altra.

Però, si l'Església ha de ser sempre missionera, més ara en l'actual descristianització de les persones i de la societat. Avui es fa necessària una pastoral missionera. Serem pocs o serem molts, però el que no podem fer mai és oblidar-nos de la nostra vocació missionera. Per altra banda, amb aquesta orientació no fem sinó posar-nos en sintonia amb un moviment generalitzat a l'Església. Si fa una anys era Pau VI, ara és Joan Pau II qui ens convoca a una gran empresa evangelitzadora.

Ara bé, aquesta reorientació suposa un cop de timó, una veritable reconversió de la nostra pastoral.

Una reconversió de les persones, que vol dir un canvi profund de mentalitat i actituds. Si fins ara només pensàvem en els nostres problemes, haurem de pensar en els dels altres. Si fins ara estàvem molt pendents de les nostres atribucions i seguretats, en endavant ho haurem d'estar dels drets i necessitats dels altres. Haurem de passar d'una actitud defensiva a una actitud ofensiva; d'una actitud conservadora a una actitud evangelitzadora; d'una actitud acomplexada a una actitud valenta, sense triomfalismes, però sense pors i inhibicions.

Una reconversió de la nostra espiritualitat. D'una espiritualitat individualista de reconfort personal, haurem de passar a una espiritualitat de pobresa i disponibilitat, d'entrega i de servei, de fraternitat i solidaritat.

Una reconversió de les nostres estructures pastorals, més àgils i flexibles, que mirin més el bé de les persones que les nostres pròpies conveniències, que possibilitin una major col·laboració de tots i una major projecció cap enfora.

Una reconversió de les nostres accions pastorals, alleugerint-ne unes, potenciant-ne i reorientant-ne d'altres, buscant-ne, de noves.

Una reconversió de l'economia, amb una destinació més d'acord amb la vocació missionera i servicial de l'Església.

I tot això. naturalment, sense triomfalismes ni proselitismes. Amb esperit de pobresa i respecte a tothom amb un to d'oferta més que d'imposició, amb el desig de comunicar la nostra joia i la nostra fe. I amb esperit realista, assumint la duresa de la situació i deixant-nos interpel·lar per ella.

Ara, centrant-nos en el resum del treball efectuat fins ara, dividirem el nostre pla pastoral en tres parts:

1.- Un objectiu: l'evangelització, especialment de dos sectors, el del jovent i el dels matrimonis joves.

2.- Una estructura pastoral bàsica: l'arxiprestat.

3.- Uns pressupòsits: l'adequació dels agents de pastoral.

2. EL NOSTRE OBJECTIU

El nostre objectiu primordial serà l'evangelització. No podem deixar de fer d'altres coses. Però les alleugerirem, si convé. I mirarem que no ens distreguin mai d'aquest nord. Evangelitzar vol dir dues coses:

a) **Fer Regne**, o, com diu Joan Pau II en la seva encíclica "Redemptoris missió", difondre els valors evangèlics que Jesús va encarnar en la seva vida: pau, justícia, fraternitat, dedicació als més necessitats.

Encara que sigui àrab petites realitzacions. Per petites que siguin tenen el valor testimonial i d'alternativa, i per això mateix poden fer de sal i de llevat. I no cal dir que en aquest camp els cristians hem d'estar sempre disposats a col·laborar desinteressadament amb tots els homes de bona voluntat.

b) **L'anunci evangèlic**. En el moment oportú. Sense inhibicions però també sense precipitacions. Haurem de saber esperar i, si el moment no arriba, no per això haurem de considerar perduts la nostra entrega i servei.

Com diu Joan Pau II, entre anunci evangèlic i promoció humana hi ha una estreta connexió.

Com ja hem observat abans, aquesta opció evangelitzadora ens exigirà **una labor de discerniment i ens durà a privilegiar certes activitats pastorals**, com poden ser les pertanyents a la pastoral profètica i a la de servei i promoció.

En aquest camp de l'evangelització, sense voler excloure'n cap, hem escollit dos

sectors que, tot i que revesteixen una especial dificultat, considerem neuràlgics:

- El dels **joves**, que, si per una part són els més sensibles a l'actual procés de descristianització, per altra són el futur del món i de l'Església.

- El dels **matrimonis joves** perquè el considerem un sector frontissa entre les generacions joves i les adultes. Ells són la clau de l'educació dels infants, poden ser els millors formadors dels joves i poden fer de connexió amb els grans.

Són dos camps difícils, que volem, però, abordar amb decisió des de tots els angles possibles, **la pastoral dels quals ens proposem endegar en cada arxiprestat** i que volem fer objecte de les nostres revisions periòdiques.

Estem convençuts que no s'han explotat encara totes les possibilitats. **Es tractaria de buscar camins, directes i indirectes, d'accés pastoral a aquests dos col·lectius**. Sense menysprear cap oportunitat, per petita que sigui.

2. L'ESTRUCTURA PASTORAL BÀSICA

Ha semblat que l'estructura més apropiada per a aquesta tasca evangelitzadora era l'arxiprestat. Malgrat que al nostre bisbat s'ha revelat sempre com una estructura pastoral difícil.

L'arxiprestat ens obligarà a sortir d'una pastoral parroquial que tendeix a ser conservadora. Sol coincidir amb la realitat humana de la comarca i possibilita una millor distribució i aprofitament de les energies pastorals.

Per aquesta raó caldrà **conèixer molt bé** i tenir molt en compte la realitat de l'arxiprestat, la seva idiosincràsia, els seus problemes i possibilitats, **esforçant-nos a descobrir objectius comuns**.

Això suposarà **avançar cap a una relativització de les parròquies**, sense anul·lar-les.

Demandarà també **establir uns criteris de nomenaments** que estiguin d'acord amb aquesta línia.

S'haurà de procurar la **constitució d'un consell arxiprestal de pastoral**.

I serà necessari per part de tots, però especialment per part dels capellans, un major esperit de pobresa, unió i disponibilitat.

En aquest punt de l'arxiprestat com a unitat pastoral bàsica, creiem que continuen sent vàlides i poden fer un bon servei les orientacions que s'havien donat en documents anteriors.

3. PRESSUPÒSITS

L'empresa missionera que ens proposem pressuposa tota una labor d'animació, de preparació i d'equipament dels nostres agents de la pastoral, tant capellans com religiosos i laics, i una distribució racional dels mateixos.

Als capellans ens agafa en uns moments més aviat de desànim, grans, cansats... Quan tot justament estem cridats a ser els animadors de la comunitat. Per aconseguir aquesta reanimació del clergat, cal fer atenció principalment a tres aspectes de la seva vida: el personal, el professional i l'espiritual.

En l'aspecte personal, cal vetllar perquè els capellans es vegin ben atesos en les seves necessitats bàsiques: economia, habitatge, salut, problemes personals, relacions, que es puguin sentir reconeguts, estimats i recolzats. En aquest punt hi pot fer molt l'atenció personal del bisbe, la fraternitat entre els capellans, l'acompanyament dels laics.

En l'aspecte professional, s'haurà de vetllar per la seva preparació i reciclatge en tots els ordres: teològic, pastoral i cultural. A aquest fi s'hauran de **buscar i organitzar tota una sèrie de recursos** a diferents nivells del bisbat, a més de comptar amb les ofertes de fora bisbat. S'haurà de fer preparar gent també per a treballs especialitzats. Però, sobretot, s'haurà de procurar que cada capellà tingui un treball satisfactori, que li permeti de fer rendir els seus talents.

I en l'aspecte espiritual, s'hauran d'**idear els mitjans adients per a fomentar una espiritualitat profunda i actualitzada**, apta per a la nostra missió i per als nostres temps.

Una cura especial s'haurà de posar en els nomenaments, de l'encert dels quals depèn en gran part el fruit de la nostra pastoral. Es mirarà tant el major bé dels fidels com del capellà afectat. En cas de conflicte, haurem de tenir tots la generositat de cedir pel bé dels fidels.

Pel que fa als laics, se'ls haurà d'**ajudar a prendre consciència de la seva pertinença i missió eclesial**, tant a l'**interior de l'Església com en el món**, tant en grup com individualment i tant **en l'anunci evangèlic com en la santificació del món**.

S'haurà també de **buscar la manera per atendre degudament a la seva formació i espiritualitat**.

Per damunt de tot s'haurà de treballar per a una profunda unió i germanor entre capellans i laics, en una línia de comunió i corresponsabilitat eclesial. Si els laics necessiten de l'animació dels seus capellans, els capellans necessiten l'escalf i el recolzament dels laics. Uns i altres hem d'ajudar-nos a viure i compartir l'experiència del Déu de Jesucrist, l'única font de tota pastoral autèntica, i encoratjar-nos en la nostra empresa difícil.